

קלה:

עין משפט
גר מצוה

קלח א ב מ"י פ"ד מהל'
 נחלות הל' ה סמג
 עשין לו טוס"ע חור"מ ס"י רפ
 סעף ג ופ"ט:
 קלו ג ד מ"י פ"ט מהל'
 ומה הלכה דה סה
 טוס"ע חור"מ ס"י רנ סעף
 סה:

קלדו ד מיי שם פירי הלכה
 די סתם עשין סכ
 טושיש חרית סי' רנז טעף
 י:
 קלדו ד מיי שם פירי הלכה
 די סתם שם טושיש
 חרית סי' פסעף י:
 קלדו ד מיי שם פירי הלכה
 טו סתם שם טושיש
 ס טעף י:
 קלדו ד מיי שם פירי הלכה
 סתם עשין סכ טושיש
 שם טעף י:
 קלדו ד מיי שם פירי הלכה
 טי טושיש שם טעף
 י:

רבינו גרשום

אָן. חֵרִיב לִשְׁלֹם וְסָאָן
אָן. אָמֵץ לֹא הָיָה לִי
בְּחִלּוֹק רֹדֵם רֵאָה מִכִּי
וְכִיבִיר מִלְּפִנֵּי בִירָה
וְאִתּוֹ אֶפְרַיִם עֲצֻמֵּן אָן
יִדֵּת אֶם מְחֻבֵּר לִי אֶם
לֹא וְהֵא אֶלֶף יִדֵּת אֶעֱנֶה
חֵרִיב לֹא מְטוֹר מִכִּי וְכֵן
הָיָה כִּמּוֹ זֶה אִמּוֹר עַל
זֶה אֵינִי חֹסֵד אֶל עֲצֻמֵּי
אָן. אֵם אֲתִירֵם אֶל וְחִלּוֹ
אִמּוֹרִים אָן אֲנִי יִדֵּעַן
שְׁטָרִין מִלִּית לֹא כְּלָסִם
בְּשֵׁטֶן שֶׁשְׂבִיבִים נִסְסִים
הִלּוֹ. עֲנִשְׁל מִחֻלָּה עַל אֵם
וְהִשְׁבִּיבִים מִחֻלָּה וְכֵן מֵת
אָן. אִסְרִינֵן לֹא הָיָה רִנְפִּיל
לֹא נִסְסִים מִקּוֹם אֶרֶץ דִּמִּי
יִדִּירֻ אֲחִיו עִמּוֹ בִּשְׂרָה

[illegible]

מטובת בל מלחמה, ש
לאו דל כ"ל שחזר וזל
למנו אביצו מלחמה
מקטעו השוועד בידו:
שכחבו בו מירחם. החלי
מחנה לו מירחם בירושל
ומכננו לא מכנר אלא לאח
זכרם. באכסדר זכר בו
בבית המדרש וסמ. קרוב
המקטעין למחנה לו שחז
אמר ר' אבהו אמר אבהו
מלחמה לאו ר' אבהו ר' יוחנ
ההוה בו הדכיו קלע לא
מלחמה לקטע לאו שחז
ואין שחזר אמר מיה
ר' יוחנ דאגמין ר' יוחנ
לסאמריה לזכר שחזר
בה דל קליס דכר ר' יוחנ
אלעזר מלחמה: אלס ר'
אבהו בו מלחמה: אלס ר'
אלעזר אמר בו: שלח ר'
אלעזר לזכר בו שחז
רבינו. ר' אבהו ר' אבהו
אמר: ר' יוחנ אמר
באיהו קלע בו אמר
אחז שחזר ר' אבהו דכרס
ר' יוחנ: ר' אבהו ר' יוחנ
אמר אחז יוחנ מלחמה
דיחין: שאם כח לאח
שחזר מחנה לו שחזר
שחזר וזל מכנר לאח ר'

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

רש בקונטרס דהוי כמתנת
מנן בפרק קמא דב"מ (נדף
לא יחזיר שאני אומר כו'
בשכר מרע דליכא למיחש

לעולם אימא לך חיי
לאחר בידך רמי: (ב) מ
(ג) בעי רבא שבה ששב
(ד) בשבה המגיע לכתפ
נפלו לו נכסים ממקו
לך בשבה שאינו מוגע
ואלים ארעא ואסקא
מתני' ימי שמת וגו
על יריבו הרי זו אינה

שְׂמִינִי: "גַּם" תנו רבנן
שכתוב בה דא
הוא מתנה כל שכת
מיתה אלא מהיום ולא
מתנה מעשיו לא ר
הכי קאמר יאצו הרע
בכחנות שכיו מר
מיתה כל שכתוב בה
יחיב רבה בר רב הו
יחיב וקאמר משמיה
שאמר כתבו ותנו מ
כותבין ונותנין שמה
כשטר ואין שטר לאח
אלוין אעדידיה רב ה

הוא רבי אלקיור אמר
לא אי אמרת רבי
יוחנן רביה ועוד
רבי אבהו תו יודעי
שאמר כתבו ותנו
להקנותו אלא בשש
אי תיבוק כי אתא ר
מר כתבו ותנו מנה
יון כותבין מתיב ר' אב
כותבין ועותנין הא
במפיה את כחו היי

מקודס לכן דבר שלא יוכל לה
דהויא מתנה משום דכתב
מורה מעכשיו שהרי נתן לו
ומיהו דברי עדיפא משכיב
ולאחר מיתה אינו יכול לתב
אח השטר למקבל מתנה ש
ר חנו וכמכו דמחזק לקמן
שכן הלכה: **אעפ"ר ר' יוחנ**
תלמיד דברי מי שחשב
גי' יוחנן עבדי דרבי אשמו
ין דכותבין ונותנין אף לא

וְרַב דִּימֵי אַמְרָא. שְׁנֵי דְנָרִי
קָנָה רֵאשׁוֹן לֹא קָנָה שֶׁהָרִי
חִיבָה בְּלֹא יוֹצֵי כְּדַאמְרִינִי לֹא
כְּתִיב חִיבָה לֹא וְכֵתִיב חִיבָה
שֶׁפֶסֶת אִם כֹּחַ כּו'. אִם כִּדִּי
בְּהַמְתָּנָה נִתְכוּיִן לְדֹלָא יִקְנֵה
וְכּוֹסְטִין וְנּוֹסְטִין. דְּכִי הִיכִי לֹא
נִתְכוּיִן גְּבִי שְׁעָרָא שְׁעָרָא
זֶה אִם כֹּחַ כְּעֵינִי יוֹצֵי שֶׁ
יִשְׁתַּחֲוֶינָה בְּחִיבָתוֹ הַזֶּה לְכֹחַ
וְכֹחַ הַחֵטִּי

לעולם חייב. דברי ושמה ב
יודע ואינו יכול לטעון טע
ממונה בחזקת מריה אבל ה
הלכך אמרי ליה לאו בעל

ושאני הכא דכמנה
יחורו נכסים למקומן:
נכסים מאליהם מהו
לא תיבעי לך דכי
אחר דמי כי תיבעי
לכתפים כגון סדיקלא
שרטון מאי בתקו:
נצאת דיתיקי כשורה
ליום ייזכה בה לאחר
יגון מן הדיבשוני דברא

[illegible]

בר יצחק כותב דר' יוחנן אצטרף רבי יוחנן אברהם אצטרף א שמוע דר' אלעזר ששלח רבי אלעזר גנה לפלוני ומת אין - ואין שמר לאחד דימי אמר "דייטקי" ליוני ומת הרוואן אם בר מכל = בריא שאמר במרע כותבים ונותנים דמי מיפה את כחו כראמר

ת בחיותו הומן שחור רואה שם
ומר מישה בדי מהיום אבל
יף ופירות מהיום: דלא קני
ורע דמחנה שכיב מרע יכור
עוד הנוף כל ימי חייו אלא
אין כותבין ונותנין לו את
דלא חשיב ליה מיפה את כס
לאסבורי ענין דרבי אלט
מאס רבינו. רב: דלא
דמאמרין לעיל אלא לפרוי
מישה כגון במיפה שכיב

והשנייה מפרשה להך בדיק
יב מרע יכול לחזר במתנת
ן בפרקין דמי שמת (שס) פ
לזה רב אחר ראשון קנה
פוח כחו של מקבל מתנה
אלא בשטר כותבין ונותנין
ריקן (לקמן קמ:) גבי צוואת
יילו לאחר מיתה דנכתב מ
מרע דקאמר תנו אף כתי
בשטר ולא גמר להבטוח

מסורת הש"ס

(א) וְעַר חֵיסֵי לַעֲלֵל מִכָּבֶד דְּרִי
 שְׂכַח, (ב) לַעֲלֵל קִדְשָׁא, (ג) כִּי
 יֵט, (ד) לְקַחְמֵן קִנְיָא, גִּיעִין ט
 (ה) וְלַעֲלֵל סִפְּהָא, (ו) גִּיעִין ט
 לְקַחְמֵן קִנְיָא, (ז) לְקַחְמֵן קִנְיָא:

הגהות הב"ח

(א) גב' לאחר בידן דמי נפל
לו נכסים ממקום אחר
יירשו אחיו עמו כפי דר
סנח: (ב) י"ב"ס ד"ה ה
ו אלנה וכו' הני מילי צווא
פיו כדי שלא תהפך: (ג) ד"ה
לאחר תחיים וכו' לאח
הסיד ואל"כ י"ב"ס ד"ה
נפשי: (ד) ת"ה"ה מל ו
מתנו בט' לשנים וכו' ויבית
אמרי' האומר מתנו ג'
לארבעים:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום (המסך)

מחנה שכתב לשני מסעל
מחנה לש ראשון ושני קנה
ראשון לא קנה: ראשון
והשני שכתב תבדוק: א
השיקה את דמיון בראש
לקמן ראשון לה תנה
כחב ותחבר הדיוני
כח דאמי תנה א
בדמיתיה לתני מס תחביר
אז חל אלא שכל יח
משועב בדמיתיה לקח
מחנה: ואם לא אלא
היא אין כותבין משועב
גמר להקנות אלא כש
ואין אשד לאחר מחנה
היא שאמר כחב ותנה
לפלוני ותח אלא
ותנתי: בדריא בצי קנה
ששק ואין שכתב לקח
מיתה: אלא שכתב
שאמר אין כותבין ותנה
משועב דכלאו יכין במסיר
בעלמא קנה: ותנה שכיב
לאח מפרק לה: אלא אם
שכיב שר כמיה את כח
כותבין ותנתי:

11/20/2015 11:20:15 AM

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones